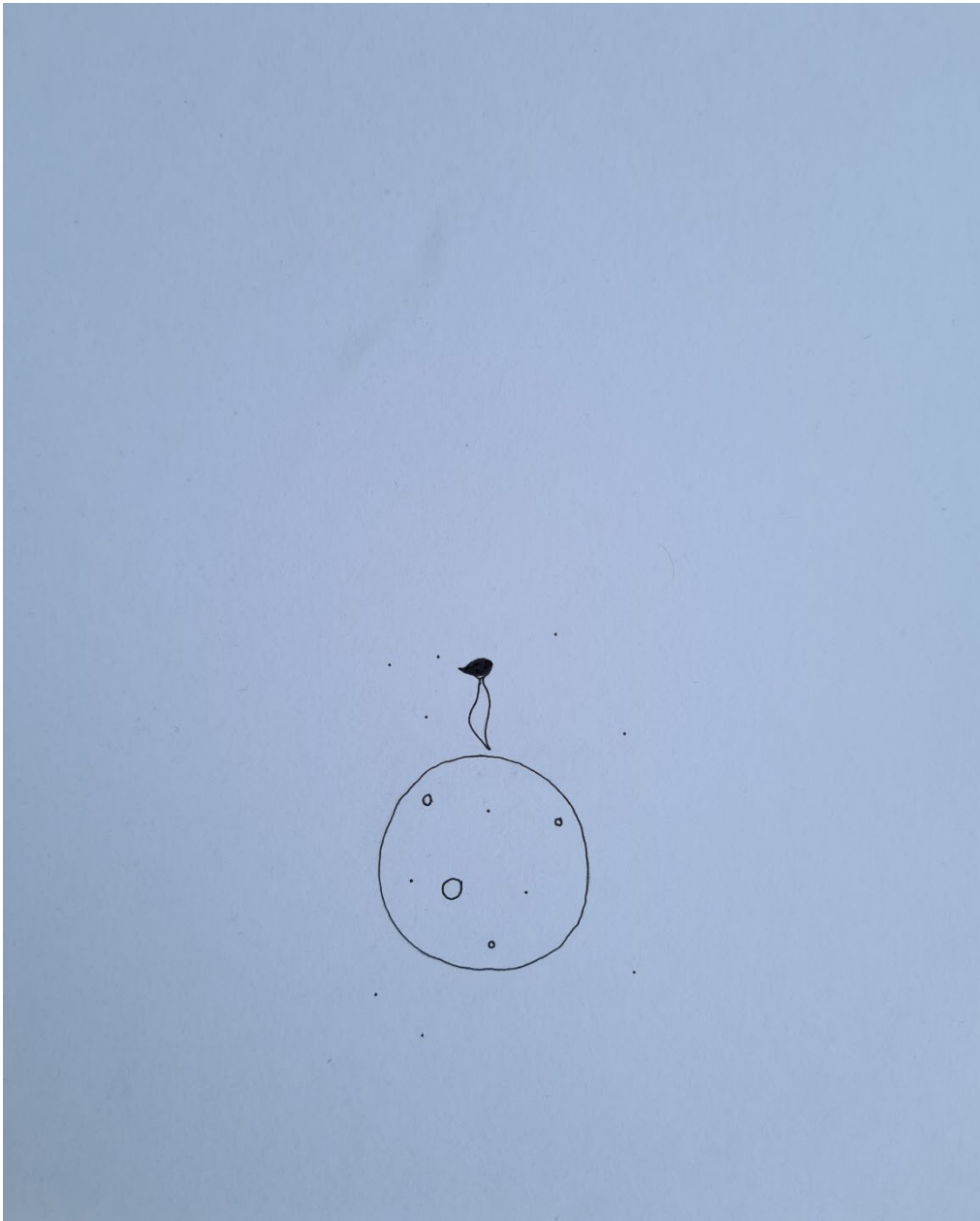

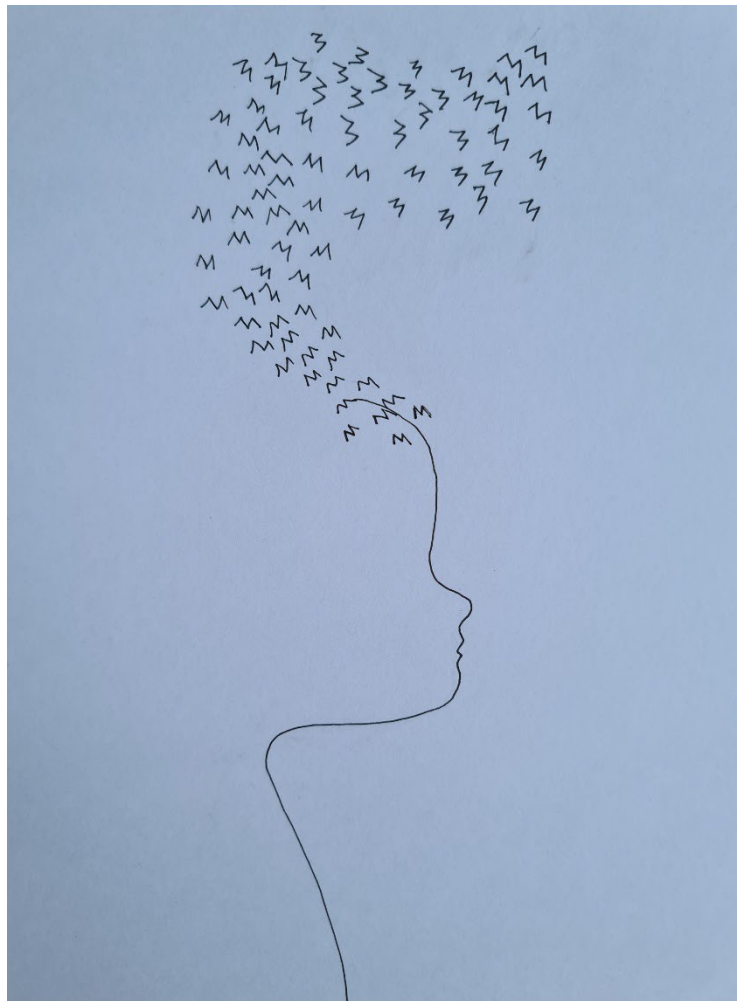
brieven

dit zijn brieven voor jou. misschien herken je je in de woorden. in de gevoelens, de ervaringen. delen geeft hoop. je stem laten horen, jouw woorden, geeft hoop. dus wees niet bang, je bent moedig. schrijf aan jouw verhaal, vervlochten met de verhalen van de mensen om je heen.

brief 1

ik kijk naar lucht
zwart van spreuwen
zoveel als mijn gedachten
krijsend drukkend zwermend
maar keurig naast elkaar
vleugels raken niet
een ademteug en
ze verplaatsen zich als een wolk
weggeblazen uit mijn hoofd

brief 2

gelukkig is misschien niet het beste woord
om het leven te beschrijven
het is een bos met bomen
die naar de hemel reiken
bladeren die groeien en vallen
de grond bedekt met leven dat nooit sterft
verstop je tussen de wortels van de eik
en dans met de regendruppels
die vallen op je lippen
waar je stem overheen mag komen
als de roep van een vogel

brief 3

je ogen vertellen

het verhaal verborgen

in je schaduw

meegedragen in je lichaam

laten we de woorden niet vergeten

die weerspiegelen

de woorden die van jou zijn

net als het blauw van je ogen

brief 4

ik lig naast jou

onze handen raken elkaar bijna

ik wiebel mijn vingers en denk aan hoe de jouwe zullen voelen

angst bloeit op in me, grijpt me vast

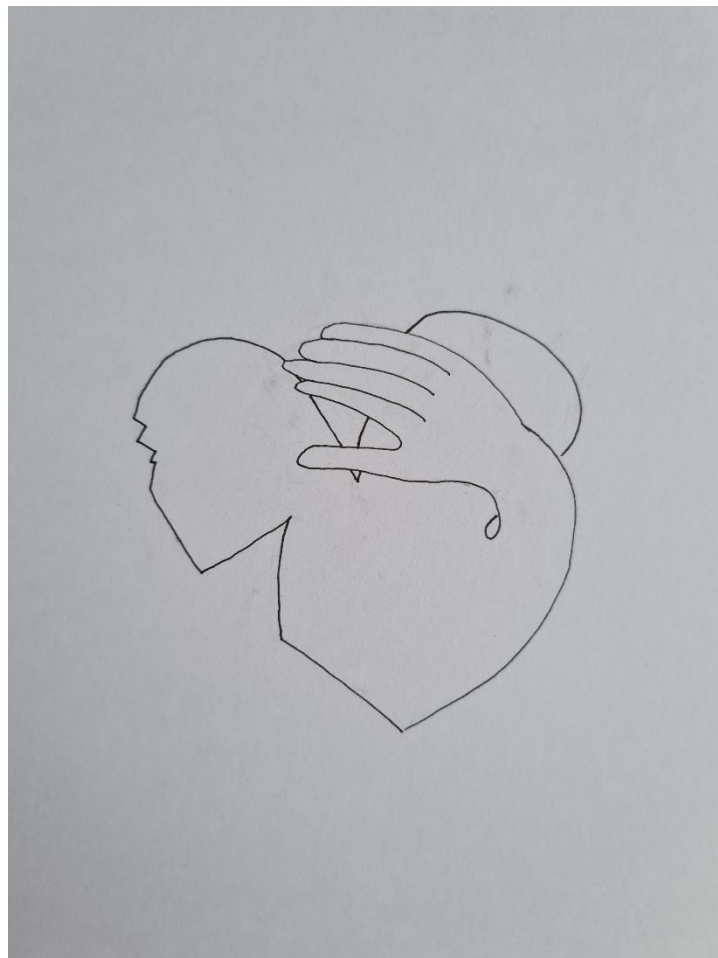
bevriest mijn vingers

je aanraken betekent mezelf openen

de sleutel pakken, koel en glad in mijn hand

het betekent dat ik me nooit meer op kan sluiten in mezelf

want jij zal er altijd zijn om de sleutel weg te nemen

brief 5

ik las laatst een boek over een vader die sporen verzamelde: papiertjes, zand, nummerborden, poppetjes. alsof hij bewijs nodig had van de aanwezigheid van de wereld. van zijn eigen aanwezigheid in de tijd. ik vraag me af, zijn de stappen die je zet geen sporen? is je ademhaling geen bewijs dat je leeft? is je stilte niet vol met woorden en geluiden, die je schrijft met je lichaam?

brief 6

als je dan mijn wang wilt strelen je
vinger zacht teder als de wind

als je dan mijn ogen wilt openen duiken in
het blauw jouw ogen in de mijne vind je
oceanen van bitter zout

als je dan mijn hand wilt pakken vrees
niet voor het verdriet in mijn aderen

als je dan bij me binnen wilt komen huid
openend een hart in twee warm en kloppend
dat is de liefde die ik kan geven

brief 7

ik zou zo graag

je pijn voelen

voor jou

de rauwe zinderen die jagen

door je heen

ik zou zo graag

je angst

pakken bij de hand

geruststellen

met ogen die

weten

brief 8

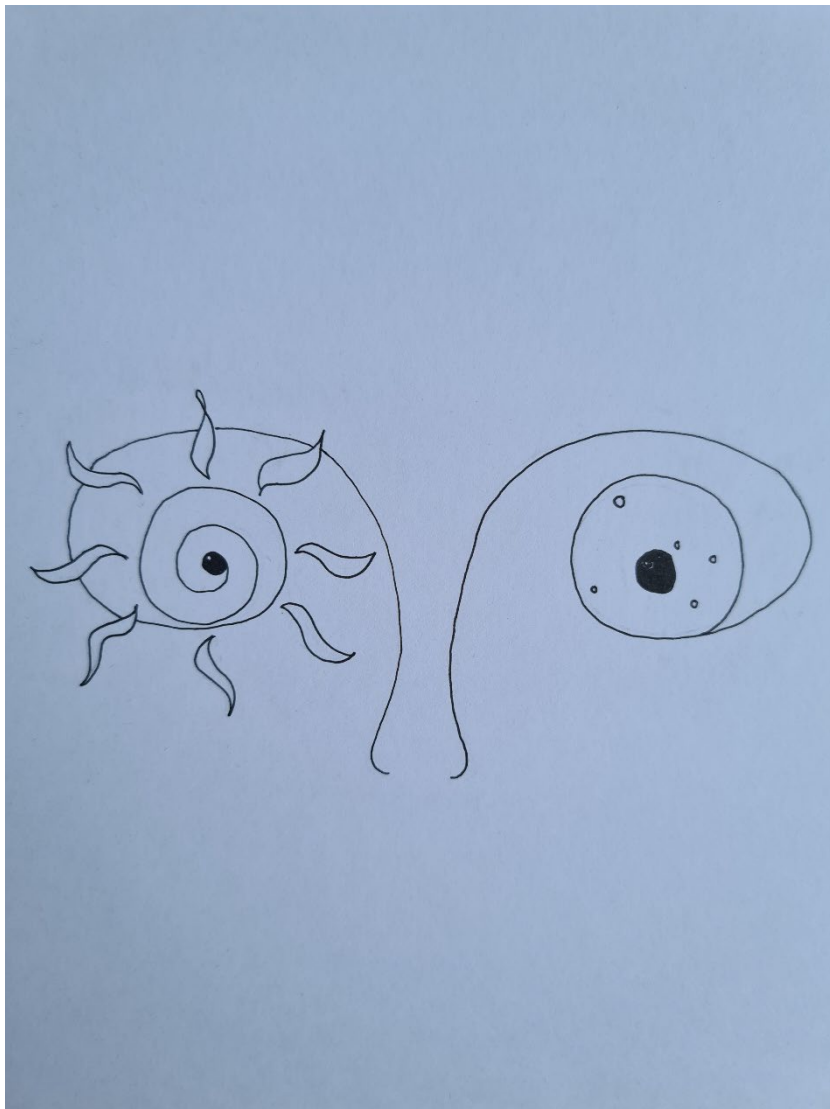
niets is menselijker dan angst

omarm het

brief 9

als we elkaars lichamen konden lezen als een kaart – de littekens als wegen. het bloed als rivieren, meren en oceanen. de ogen als de zon en de maan en de cellen als sterren. waar zouden we dan belanden?

brief 10

soms wil je niets anders
dan een arm om jezelf heenslaan
en zeggen
'het komt goed'

soms wil je niets anders
dan dansen
met je armen wijd
alsof de wereld van jou is

soms wil je niets anders
dan huilen
een hele oceaan vol
met zilveren zilte tranen

soms wil je niets anders
dan je hand uitsteken
en voelen hoe
iemand zijn hand in de jouwe legt

soms wil je niets anders
dan vallen van een klif
meters gewichtloos vliegen
zonder ooit de bodem te bereiken

soms wil je niets anders
dan lachen
tot de tranen over je wangen lopen
druppels van puur plezier

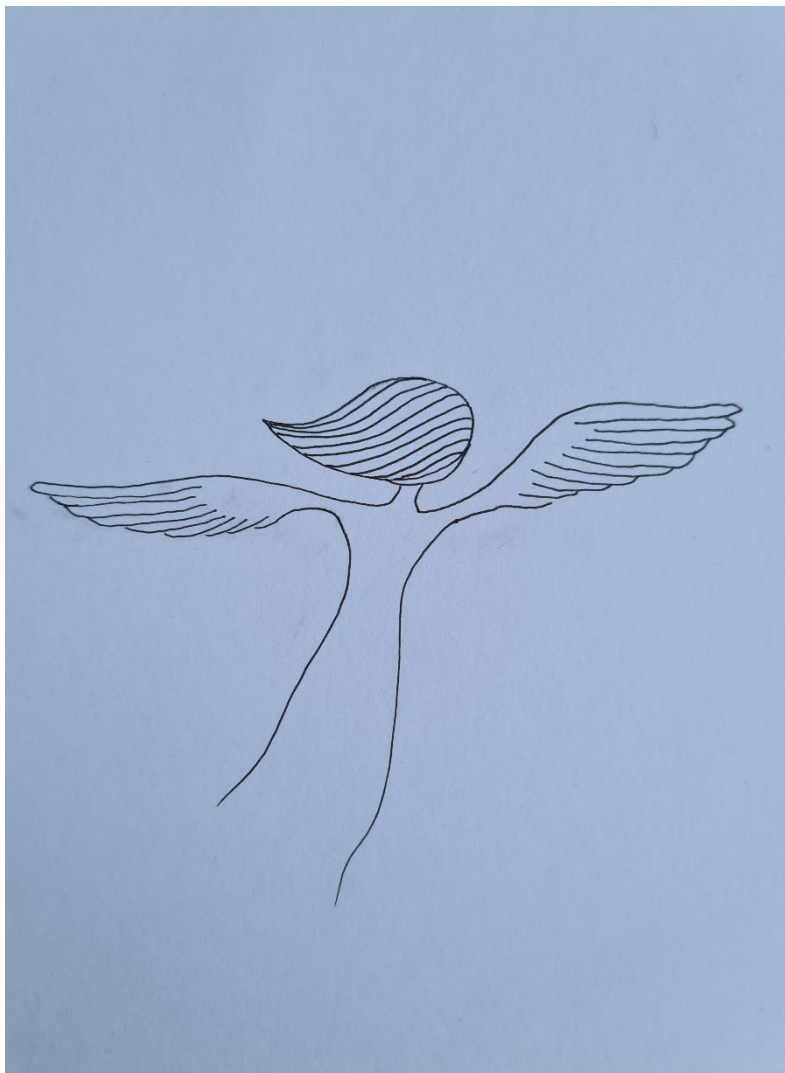
soms wil je niets anders
dan gillen en schreeuwen

niemand die je hoort
tot er geen geluid meer over je lippen komt

soms wil je niets anders
dan een hele stevige knuffel
dat je even niet hoeft adem te halen
en de warmte van de ander bedwelmt je

brief 11

ik zal kennen wat jij allang weet
vormen zich veranderingen
bestonden voor ik mezelf tegenkwam
vogelogen die zich boren in mijn ik
zien en zicht zijn niet hetzelfde
handen vastpakken en plooiende huid
over botten die we samen zetten
vogelvleugels ontvouwen met je vingers
samen vliegen en jij onthult mijn huid

brief 12

van

aangespoelde schelpen

gesplinterd hout

scheermesjes en zeesterren, uitgedoofd

bouw ik mijn lichaam

zilt en opnieuw geboren ochtendlicht

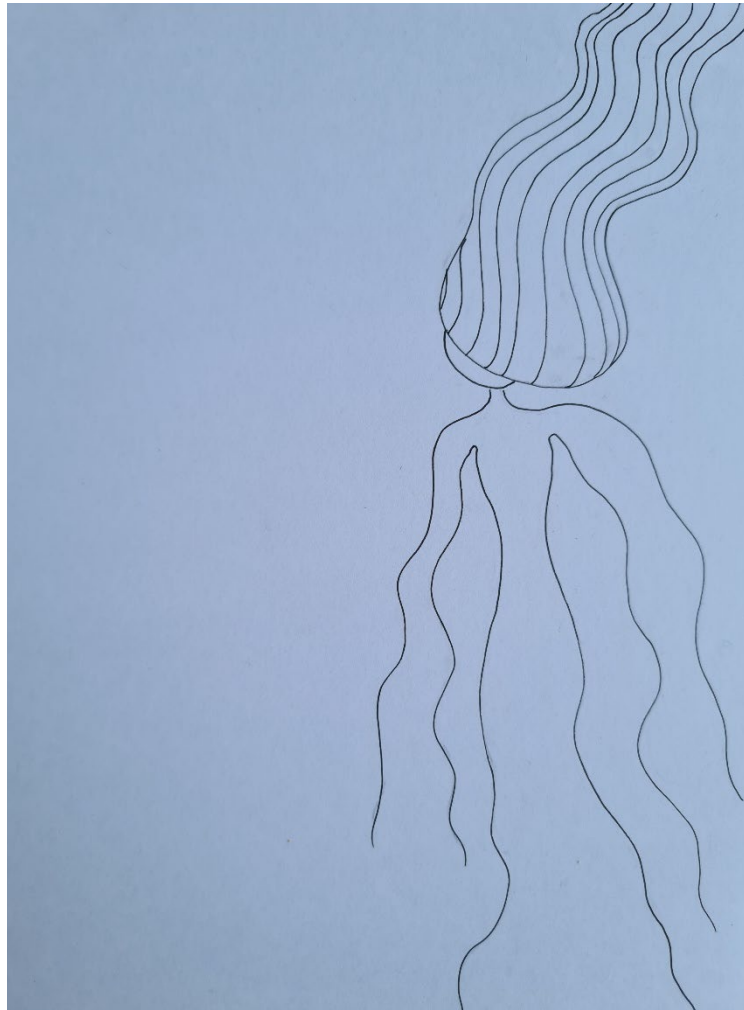
brief 13

we vangen continu aan
altijd aan het begin
onbekend is het einde
maar is iets eigenlijk eindig?

we vangen continu aan
gaan en bewegen naar voren
terwijl we soms een stap achteruit mogen doen
want wat er achter ons ligt
vertelt ons iets over onszelf en
het aangevangen

brief 14

ik heb een woord dat ik erg mooi vind
meanderen
want het betekent dat ik mag stromen als water
woest wild
kalm zonder gedachte
levend
en nooit wetend waar ik zal gaan

brief 15

kijken in je eigen ogen
zilde zoete tranen verscholen
laat ze stromen de rivieren
als anders door je heen
vol verzwegen woorden
vinden vingers de ander
en spreken de tranen
woorden
jij